

Tystnaden

Den hösten regnade det varje dag. Allt kändes mörkt och blött. Barnen tränade på en Viola Renvall-vers som passade precis för de dagarna i november:

Vi måste vandra genom höstregnens tunnlar innan vi är framme.

Vi måste gå i uttröttade gummistövlar och styva regnrockar...

När kvällen kom var det skönt att vara inne i värmen. Innan Elisabet somnade låg hon med fönstret på glänt och lyssnade på tystnaden som stod stilla i mörkret utanför. Tystnaden är en sak som det är brist på i vår tid. Vi behöver medvetet välja tystnaden ibland. Jag brukar säga till barn: ”Får ni inte lugn och ro någon annanstans, så gå på toaletten en stund, bara för att få vara i fred.”

På landsbygden är det lättare att njuta av stillheten. Där finns ännu platser där naturen är viktigare än bilar. Fåglarna sjunger utan att störas av maskinbuller. Där finns gläntor där tystnaden är nästan gratis. Också i städerna kan man hitta parker och stränder som fyller sinnet med ro.

Det tar tid att lyssna till tystnadens röst. Den finns djupt inne i oss. Och den är viktig. Rusar vi bara på utan att höra den, så går vi miste om en del av livets värde. Här är några rader från Eva Magnussons dikt:

Salig den som har närhet till skog...

Salig den som får bo vid en äng

där strån och örter inväntar morgonljuset.

Helena Jansson, 2012